

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-864/2025-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Dini Jellin, u pravnoj stvari tužitelja RUDNIK d.o.o., OIB: 33338841015, Čavle, Buzdohanj, Rakovo selo 4, kojeg zastupa punomoćnik Marko Hršić, odvjetnik u Rijeci, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Praljak & Svić d.o.o., Zagreb, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon javne, glavne rasprave zaključene 17. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranka, s danom objave 2. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Rijeci, posl.br. Ovr-1548/2021 od 25.4.2022. godine te se ukidaju sve poduzete pravne radnje."

II. Utvrđuju se ništetnim odredba čl. 4. ugovora o zajmu br. 141000507 sklopljenog između CROATIA OSIGURANJE d.d. kao zajmodavca i FINVEST CORP d.d. kao zajmoprimca dana 11. srpnja 2007. u dijelu u kojem je ugovorena promjena kamatne stope u skladu s Odlukom nadležnog tijela zajmodavca te odredba čl. 1. st. 1. Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini, sklopljenog između CROATIA OSIGURANJE d.d. kao zajmodavca i FINVEST CORP d.d. kao zajmoprimca dana 18. srpnja 2007., solemniziranog po javnom bilježniku Jadranka Borčić-Olga Sokolić-Ožbolt, br. OV-4908/2007, u dijelu u kojem je ugovorena promjena kamatne stope u skladu s Odlukom nadležnog tijela zajmodavca.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka 111.757,83 EUR sa zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a u slučaju promjene po čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, u roku 15 dana.

IV. Odbija se dio zahtjeva tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu do 34.146,25 EUR sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi je Općinski sud u Rijeci donio je zaključak, posl.br. Ovr-1548/2021 od 21. veljače 2025. kojim se ovršenika, ovdje tužitelja, uputio da u roku od 15 dana od primitka zaključka pokrene parnicu radi proglašenja nedopuštenom. Tužitelj obavještava da je pravni temelj ovrhe na nekretnini – ovršna isprava, i to Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini, sklopljen 18. srpnja 2007. između ovrhovoditelja i društva FINVEST CORP d.d., Čabar, I.G. Kovačića 24, solemniziranog 18. srpnja 2007. od strane javnog bilježnika Jadranka Boričić - Olga Sokolić Ožbolt iz Rijeke pod brojem OV-4908/07. Sporazum je sklopljen radi osiguranja novčane tražbine koju je ovrhovoditelj imao prema društvu FINVEST CORP d.d. na temelju ugovora o zajmu, br. 141000507 od 11. srpnja 2007. Tuženik je 16. studenoga 2021. podnio prijedlog za ovrhu na nekretnini u vlasništvu tužitelja upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci označenoj kao kč.br. 2732, u naravi skladište i skladišni prostor, površine 13447 m², upisana u zk.ul.br. 1608 k.o. Cernik-Čavle radi naplate potraživanja na temelju Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini solemniziranog po javnom bilježniku Jadranki Borčić – Olgi Sokolić Ožbolt u Rijeci, posl.br. OV-4908/2007 od 18. srpnja 2007. Općinski sud u Rijeci donio je rješenje o ovrši, posl.br. Ovr-1548/2021 od 25. travnja 2022. kojim je određena predložena ovrha na nekretnini. Tužitelj je 13. srpnja 2022. podnio žalbu nakon proteka roka. Ovrha određena rješenjem Općinskog suda u Rijeci pod posl.br. Ovr-1548/2021 od 25. travnja 2022. je nedopuštena. Tužitelj ističe da tuženik nije ovlašten tražiti od tužitelja ispunjenje novčane tražbine koje tuženik ima temeljem ugovora i Sporazuma prema društvu FINVEST CORP d.d. kao dužniku novčane obveze te nema pravo pokrenuti ovršni postupak protiv tužitelja. Ispunjenje tražbine je onemogućeno temeljem odredbi Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine broj 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013, u daljnjem tekstu: „ZFPPN“) jer je tuženik propustio njezino ispunjenje ostvariti u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe nad društvom FINVEST CORP d.d. Nad društvom FINVEST CORP d.d. je Rješenjem Financijske agencije Klasa: UP-I/110/07/14-01/7433, Ur.br: 04-06-15-7433-29 od 3. ožujka 2015., otvoren postupak predstečajne nagodbe. U postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe nad dužnikom FINVEST CORP d.d. Tuženik je podnio prijavu tražbine u iznosu od 7.304.551,14 HRK te je obavijestio nagodbeno vijeće o postojanju razlučnog prava na nekretnini u iznosu od 9.408.744,48 HRK bez odricanja prava na odvojeno namirenje. Navedene novčane tražbine tuženika su nastale prije datuma otvaranja postupka predstečajne nagodbe te je tuženik bio obvezan na temelju čl. 54. ZFPPN-a podnijeti prijavu tražbina u postupak predstečajne nagodbe. Nagodbeno vijeće je na ročištu za utvrđivanje tražbina održanim dana 15. svibnja 2015. pred Financijskom agencijom konstatiralo da se nekretnina nalazi u vlasništvu tužitelja te da tuženik nije razlučni vjerovnik u postupku predstečajne nagodbe nad društvom FINVEST CORP d.d. jer nema založno pravo na imovini društva FINVEST CORP d.d.. U tom smislu je tražbina tuženika iz Ugovora, a koja je ujedno predmet Sporazuma, u ukupnom iznosu od 9.408.744,48 HRK utvrđena kao redovna tražbina u postupku predstečajne nagodbe te unesena u tablicu utvrđenih tražbina. Tuženik je na ročištu za utvrđivanje tražbina nakon donošenja zaključka nagodbenog vijeća povukao prijavu tražbine u iznosu od 9.408.744,48 HRK koja se odnosi na tražbinu prijavljenu na temelju govora i Sporazuma. Dakle, tuženik je kao vjerovnik u postupku predstečajne nagodbe povukao prijavu tražbine koja se temelji

na ugovoru i Sporazumu te njegova tražbina nije utvrđena u postupku predstečajne nagodbe. Tuženik sukladno primjenjivim odredbama ZFPPN-a nije ovlašten tražiti ispunjenje tražbine, odnosno voditi predmetni ovršni postupak protiv tužitelja jer je njegova tražbina protiv društva FINVEST CORP d.d. kao dužnika prestala, odnosno zabranjeno je pokretanje ovršnog postupka radi namirenja predmetne tražbine. Poziva se na čl. 70. st. 2. ZFPPN-a. Novčana tražbina radi koje je tuženik pokrenuo predmetni postupak je nastala prije datuma otvaranja postupka te je društvo FINVEST CORP d.d. jedini dužnik novčane tražbine. Također je potrebno istaknuti da tužitelj u odnosu na predmetnu tražbinu nema pravni položaj jamca i/ili sudužnika. Štoviše, tuženik i tužitelj nisu u nikakvom pravnom odnosu niti tužitelj ima bilo kakvu obvezu prema tuženiku. Tražbina tuženika prema dužniku FINVEST CORP d.d. je prestala jednostranom radnjom tuženika koja se sastoji u povlačenju prijave tražbine. Gore navedeno je nesporno vidljivo iz Zapisnika s ročišta za utvrđivanje tražbina Klasa: UP-I/110/07/14-01/7433, Ur. br: 04-06-15-7433-236 od 27. svibnja 2015. i Rješenja Financijske agencije Klasa: UPI/110/07/14-01/7433, Ur. br: 04-06-15-7433-239 od 27. svibnja 2015., koji u smislu članka 230. stavka 1. ZPP-a predstavljaju javnu ispravu te dokazuju istinitost onoga što se u njima potvrđuje ili određuje. Stoga predlaže da sud proglasi nedopuštenom ovrhu.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Prigovara vrijednosti predmeta spora. Nesporno je da su 18. srpnja 2007. tuženik kao zajmodavac i založni vjerovnik te FINVEST CORP d.d. sa sjedištem u Čabru, I. G. Kovačića 24, OIB: 40819225982, kao zajmoprimac i založni dužnik, sklopili kod javnog bilježnika Jadranke Borčić i Olge Sokolić Ožbolt iz Rijeke, Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini, pod poslovnim brojem: OV-4908/07, kojom javnobilježničkom ispravom je utvrđeno postojanje tražbine tuženika, kao zajmodavca, prema zajmoprimcu FINVEST CORP d.d. na temelju Ugovora o zajmu broj 141000507 od 11.07.2007. godine u iznosu od 12.000.000,00 kn s pripadajućom kamatom po promjenjivoj kamatnoj stopi, koja je na dan sklapanja ugovora iznosila 6% godišnje, s ugovorenim naknadama i troškovima te s rokom dospijeca do dana 20.01.2008. U svrhu osiguranja navedene tražbine tuženika kao zajmodavca, zajmoprimac FINVEST CORP d.d. je u svojstvu založnog dužnika ovlastio tuženika, da radi naplate osigurane tražbine u navedenom iznosu, može neposredno provesti ovrhu na založenim nekretninama upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci i to na cijeloj čkbr. 2732 skladište i skladišni prostor površine 13652 m², upisane u zk.ul. 1608 k.o. Cernik-Čavle. Budući da zajmoprimac FINVEST CORP d.d. nije platio dospjele anuitete zajma u rokovima utvrđenim Ugovorom o zajmu br. 141000507 od 11. srpnja 2007., to je cjelokupni preostali iznos zajma dospio na naplatu s danom 16. rujna 2014., slijedom čega je Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini, sastavljen kod javnog bilježnika Jadranke Borčić i Olge Sokolić Ožbolt iz Rijeke, pod poslovnim brojem: OV-4908/07 od 18. srpnja 2007., postao ovršan dana 16. rujna 2014. Na temelju Ugovora o unosu stvari u temeljni kapital društva tužitelja te Dodatka ugovora o unosu stvari u temeljni kapital društva tužitelja od 6. studenog 2013. te rješenja Trgovačkog suda u Rijeci od 7. siječnja 2014. uknjiženo pravo vlasništva na nekretnini koja je predmet rješenja o ovrsi koje se u ovom postupku pobija s imena i vlasništva društva FINVEST CORP d.d. za korist tužitelja. Poziva se na čl. 83. Ovršnog zakona. Uvidom u aktivni i povijesni izvadak zk.ul. 1608 k.o. Cernik-Čavle, Općinskog suda u Rijeci proizlazi kako je tužitelj postao vlasnik Nekretnine nakon stjecanja založnog prava na istoj od strane tuženika, te je tuženik ovlašten neposredno tražiti ovrhu na

nekretnini tužitelja radi naplate iznosa s osnova prethodno navedenog zajma. Poziva se na čl. 297. i čl. 300. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Dakle, svagdašnji obveznopравни vjerovnik zalogom osigurane tražbine je i svagdašnji založnopравни vjerovnik, odnosno tuženik ima pravo svoju tražbinu namiriti iz vrijednosti založene nekretnine bez obzira na to tko je upisan kao vlasnik iste. Navodi tužitelja kako tužitelj u odnosu na predmetu tražbinu nema pravni položaj jamca i/ili sudužnika, odnosno kako tužitelj i tuženik nisu u nikakvom pravnom odnosu kao i kako tužitelj nema nikakvu obvezu prema tuženiku u potpunosti su promašeni te u suprotnosti s osnovnim postulatima založnog prava iz razloga što je tužitelj stekao pravo vlasništva nad predmetnom nekretninom nakon što je ista bila opterećena založnim pravom. Nesporno je kako je nad društvom FINVEST CORP d.d. Rješenjem Financijske agencije Klasa: UP-I/110/07/14-01/7433 Ur.br: 04-06-15-7433-29 od 3 ožujka 2015., otvoren postupak predstečajne nagodbe. No, navedeno je u potpunosti irelevantno za predmet spora jer se nekretnina u trenutku postupka predstečajne nagodbe nekretnina već nalazila u vlasništvu tužitelja. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev, kao neosnovan.

3. Tužitelj u podnesku od 26. rujna 2025. osporava potvrdu ovršnosti izdanu po javnom bilježniku. Ističe da nije dostavljen obračun kamata. Navodi da se ne zna u kojem iznosu je zajam otplaćen. Upućuje na potrebu uračunavanja. Osporava visinu tražbine. Navodi da su uglavničene dospjele zatezne kamate. Ističe da su odredbe o ugovornim kamatama ništetne jer su ugovorene kao promjenjive u skladu s jednostranom odlukom nadležnog tijela vjerovnika. Stoga predlaže da sud proglasi nedopuštenom ovrhu te utvrdi ništetnim odredbe ugovora o zajmu i sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa u skladu s odlukom nadležnog tijela zajmodavca.

4. Tuženik u podnesku od 20. listopada 2025. navodi da osporavanje visine ne pripada ovoj parnici već se rješava u stadiju namirenja u ovršnom postupku. Ističe da je već pravomoćno odlučeno o istovrsnom zahtjevu u predmetu koji je vođen radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a koji predmet se vodio pred ovim sudom, pod posl. br. P-2507/16 od 15. svibnja 2018.

5. Tužitelj u podnesku od 24. listopada 2025. ističe da se nalazi unutar žalbenih razloga iz čl. 50. st. 1. t. 7., 9. – 11. Ovršnog zakona. Ističe da tuženik ničim nije dokazao izmjenu obveze plaćanja u anuitetima i prolongiranje roka za povrat zajma zbog čega ne postoji osnov za obveznu plaćanja. Naime, dospijeće cjelokupnog iznosa zajma bilo je 20. siječnja 2008., a kao datum dospijeća u prijedlogu za ovrhu i dan ovršnosti naznačeno je 16. rujna 2014. Navodi da tužitelj nije pravni sljednik niti Finvest corp d.d., niti Finvest Rijeka d.o.o. Tužitelj je samo založni dužnik. Ustraje kod prijedloga da se proglasi nedopuštenom ovrha te da se utvrde ništetnim odredbe ugovora o zajmu i sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini u dijelovima u kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa po jednostranoj odluci zajmodavca (listovi 256. – 259. spisa).

6. Tijekom postupka sud je pročitao prijavu tražbine od 27. ožujka 2015. (listovi 9.-14. spisa), zapisnik o utvrđenim tražbinama od zapisnik s ročišta za utvrđivanje tražbina od 23. svibnja 2015. (listovi 15. – 30. spisa), rješenje Financijske agencije od 27. svibnja 2005 (listovi 31. – 54. spisa), rješenje i zaključak Općinskog suda Rijeka,

posl. br. Ovr-1548/2021 od 21. veljače 2025. (listovi 65. – 72. spisa), rješenje o ovrsi rješenje o ovrsi od 25. travnja 2022. (list 73. spisa), rješenje Financijske agencije od 2. ožujka 2015. (listovi 74. – 77. spisa), nalaz i mišljenje građevinskog vještaka od 20. veljače 2023. (listovi 94. – 169. spisa), sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 18. srpnja 2007. (listovi 170. - 182. spisa), ugovor o zajmu br. 141000507 od 11. srpnja 2007. (listovi 177. – 181. spisa), rješenje Općinskog suda u Rijeci, posl. br. Z-9993/14 od 2. rujna 2014. (listovi 183. spisa), zemljišno-knjižni izvadak i povijesni zemljišno-knjižni izvadak (listovi 184. – 190. spisa), presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-2507/2016 od 15. svibnja 2018. (listovi 191. – 196. spisa), presuda Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-3921/2018-8 od 13. studenog 2020. (listovi 201. spisa), zaključak od 18. ožujka 2025. (listovi 202. – 206. spisa), nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje Petre Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. (listovi 280. – 290. spisa), očitovanje vještakinje od 8. lipnja 2026. (listovi 489. i 490. spisa), prijavu za upis u sudski registar s priložima (listovi 506. – 597. spisa), rješenje ovog suda posl. br. Ovr-5/17 od 1. ožujka 2017. (listovi 607. – 611. spisa) te rješenje PŽ-1862/17-2 od 12. travnja 2017. (listovi 612. – 615. spisa).

7. Sud je, također, pročitao sudsku praksu, koja djeluje snagom svoje pravne argumentacije, pa tako sentencu iz odluke Županijskog suda u Bjelovaru GŽ-782/10-2 od 28. lipnja 2010. (listovi 219. i 220. spisa), rješenje Revt-591/17-2 (listovi 229. – 234. spisa), presuda PŽ-2721/23-2 od 16. siječnja 2024. (listovi 241. – 246. spisa), sentenca iz presude Županijskog suda u Varaždinu GŽ-990/18-2 od 4. prosinca 2019. (list 247. spisa), rješenje Županijskog suda u Karlovcu GŽ ovr-99/22-2 od 4. travnja 2022. (listovi 248. i 249. spisa), rješenje Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. GŽ ovr-1036/23-2 od 22. svibnja 2023. (listovi 250. – 255. spisa), Rev-194/13-3 od 19. ožujka 2019. (listovi 263. – 269. spisa), presudu Trgovačkog suda u Osijeku, posl. br. P-270/24-58 od 16. travnja 2005. (listovi 478. – 488. spisa), rješenje Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl. br. GŽ-347/18-2 od 26. ožujka 2019. (listovi 503. – 505. spisa), GŽ-1203/22-2 od 19. listopada 2023. (listovi 627. – 631. spisa), presudu Županijskog suda u Varaždinu, posl. br. GŽ-692/20-2 od 2. prosinca 2020. (listovi 598. – 601. spisa), rješenje Županijskog suda u Splitu, posl. br. GŽ-2833/24-3 od 22. siječnja 2025. (listovi 602. – 606. spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-2027/18-28 od 11. svibnja 2022. (listovi 632. – 639. spisa), zapisnik sa sjednice odjela Vrhovnog suda RH br. SU-IV-56/19-15 od 21. studenoga 2019. (listovi 648. spisa), Rev-327/09-3 od 9. ožujka 2011., Rev-87/22-2 od 12. travnja 2022. i Rev-1015/20-2 od 25. srpnja 2001. (listovi 649. – 659. spisa),

8. Raspravnim rješenjem od 17. rujna 2026. (list 664. spisa) sud je odbio daljnje predložene, a neizvedene dokazne prijedloge, kao nevažne, radi utvrđenja odlučnih činjenica.

9. Valja navesti da je sud rješenjem od 1. listopada 2026. razdvojio predmet na način da je pod starim poslovnim brojem nastavio odlučivati o tužbenom zahtjevu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom dok je pod novim poslovnim brojem P-1846/2026 nastavio voditi postupak povodom tužbenog zahtjeva na utvrđivanje djelomične ništetnosti odredbi ugovora o zajmu i sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava. Međutim, primjenom odredbe iz čl. 10. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008.,

123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025. – dalje u tekstu: ZPP), sud je rješenjem od 1. listopada 2026. spojio predmet posl. br. P-1846/2026 na predmet starijeg posl. br. P-864/2025 zbog čega će ovom presudom biti odlučeno o oba postavljena tužbena zahtjeva.

10. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno, tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe iz čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

11. Zaključkom Općinskog suda u Rijeci, posl. br. Ovr-1548/2021-44 od 21. veljače 2025. tužitelj je upućen u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom iz razloga koje je naveo u žalbi, odnosno razloga iz čl. 50. st. 1. t. 7., 9. – 11. Ovršnog zakona („Narodne novine“, br. 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017 i 131/2020 – dalje u tekstu: OZ).

12. Navedeni zaključak od 21. veljače 2025. zaprimljen je po tužitelju 7. ožujka 2025. (što proizlazi uvidom u e-Spis predmeta Općinskog suda u Rijeci, posl. br. Ovr-1548/2021) dok je tužba u ovom predmetu podnesena 21. ožujka 2025. (list 1. spisa). Time je tužba od 21. ožujka 2025. podnesena u roku od 15 dana od dana dostave zaključka zbog čega je pravovremena sukladno odredbi iz čl. 52. st. 3. OZ-a. Pritom valja navesti da tuženik tijekom postupka, sukladno odredbi iz čl. 219. st. 1. ZPP-a, ne osporava pravovremenost tužbe.

13. Prvenstveno valja ponoviti da je zaključkom od 21. veljače 2025. tužitelj, kao ovršenik, upućen u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom iz razloga koje je naveo u žalbi, odnosno razloga iz čl. 50. st. 1. t. 7., 9. – 11. OZ-a. Stoga se u ovom parničnom postupku može, sukladno odredbama iz čl. 55. st. 3. u vezi s čl. 52. st. 5. OZ-a raspravljati samo o žalbenim razlozima koji su naznačeni u žalbi nakon proteka roka (listovi 65. – 72. spisa), odnosno koji su naznačeni u zaključku od 21. veljače 2025. (listovi 57. – 60. spisa). Time sud zaključuje da se u ovom parničnom postupku može raspravljati o žalbenim navodima iz žalbe nakon proteka roka, a koji su identični i tužbi podnesenoj 21. ožujka 2025. te koje istovremeno valja podvesti pod odredbe žalbenih razloga iz čl. 50. st. 1. t. 7., 9. – 11. OZ-a. Tako i Rev-861/2022-2 od 5. listopada 2022., Rev-837/2022-2 od 12. studenog 2025., Revd-951/2024-2 od 13. ožujka 2024., Rev 1014/2020-2 od 13. listopada 2020., Rev 1012/2020-2 od 22. prosinca 2020., Rev 1360/13-2 od 25. ožujka 2014., Rev 1676/16-2 od 12. srpnja 2016., Rev 2014-10-2 od 5. lipnja 2013., Gzp 1242/09-3 od 22. veljače 2010. i Gzp 143/09-7 od 17. veljače 2010.

14. S time u vezi, sud nije raspravljao i odlučivao o osporavanju tužitelja visine potraživanja tuženika, kao ovrhovoditelja. Ovo stoga jer taj žalbeni razlog i navod tužitelj nije isticao, niti je na njega sadržajno na ikoji način upućivao u žalbi nakon proteka roka (listovi 65. – 72. spisa). Jednako je i u odnosu na navode o djelomičnoj ništetnosti ugovora o zajmu i sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini. Ni taj navod tužitelj nije isticao u žalbi nakon proteka roka. Međutim, tijekom postupka tužitelj je preinačio tužbu već u podnesku od 26. rujna 2025. te u podnesku od 24. listopada 2025. i to na način da je uz tužbeni zahtjev radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, radi kojeg se i vodi ova parnica, postavio još jedan tužbeni zahtjev na tvrđenja djelomične ništetnosti ugovora o zajmu i sporazuma radi

osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini. Kako bi sud omogućio tužitelju raspravljanje pred sudom te ostvario primjenu načela pravičnog postupanja sud je razdvojio, a zatim zbog ekonomičnosti postupanja, i spojio predmete.

15. U odnosu na navode tuženika o pravomoćno presuđenoj stvari, valja istaknuti da se pred ovim sudom vodio postupak, pod posl. br. P-2507/16 radi proglašenja nedopuštenom ovrhe određene rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji, posl. br. Ovr-4107/15 od 7. srpnja 2015. U tom postupku sud je donio prvostupanjsku presudu 15. svibnja 2018. (listovi 191. – 196. spisa) koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-3921/2018-8 od 13. studenoga 2020. (listovi 197. – 201. spisa). Dakle, postupak na koji ukazuje tuženik vođen je radi proglašenja nedopuštenom ovrhe iz 2015. (Općinski sud u Rijeci, Stalne službe u Opatiji, posl. br. Ovr-4107/15 od 7. srpnja 2015.) dok se postupak u ovom predmetu vodi radi istog pravnog pitanja i to proglašenja ovrhe nedopuštenom ali sasvim druge ovrhe iz 2022. (Općinski sud u Rijeci, posl. br. Ovr-1548/2021 od 25. travnja 2022.). Stoga nema objektivnog identiteta spora po odredbi iz čl. 333. st. 2. ZPP-a, suprotno upiranju tuženika.

16. U odnosu na navode stranaka o ovršnoj ispravi, je li sporazum na temelju kojeg je određena ovrha ovršna isprava ili nije, zadovoljava li sve uvjete da bude ovršna isprava i tome vezane navode, valja prvenstveno navesti da se radi o žalbenom razlogu iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 1. OZ-a. Stoga o navedenom žalbenom razlogu ne odlučuje ovaj sud, već je o navedenom žalbenom razlogu eventualno već odlučivao u žalbenom postupku (žalbe i/ili žalbe nakon proteka roka). Dapače, radi se o žalbenom razlogu na kojeg sud pazi i po službenoj dužnosti na temelju odredbe iz čl. 50. st. 5. OZ-a. Neovisno od navedeno, a zbog navoda stranaka tijekom postupka, sud će se očitovati i o tom pravnom pitanju.

17. Prema odredbi iz čl. 23. OZ-a ovršne isprave jesu: 1. ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba, 2. ovršna nagodba iz članka 186.a Zakona o parničnom postupku, 3. ovršna odluka arbitražnog suda, 4. ovršna odluka donesena u upravnom postupku i ovršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novčane obveze, ako zakonom nije drukčije određeno, 5. ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava, 6. nagodba sklopljena u postupku pred sudovima časti pri komorama u Republici Hrvatskoj te nagodba sklopljena u postupku mirenja u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje postupak mirenja, 7. druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.

18. Prema odredbi iz čl. 28. st. 1. OZ-a javnobilježnička isprava ovršna je ako je postala ovršna po posebnim pravilima koja uređuju ovršnost takve isprave.

19. Prema odredbi iz čl. 29. st. 1. OZ-a ovršna isprava podobna je za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

20. Prema odredbi iz čl. 54. st. 1. Zakona o javnom bilježništvu („Narodne novine“, br. 78/1993, 29/1994, 162/1998, 16/2007, 75/2009, 120/2016 i 57/2022 – dalje u tekstu: ZJB) javnobilježnički akt je ovršna isprava ako je u njemu utvrđena određena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi i ako sadrži izjavu obvezanika o

tome da se na temelju tog akta može radi ostvarenja dužne činidbe, nakon dospelosti obveze, neposredno provesti prisilnu ovrhu.

21. Prema odredbi iz čl. 54. st. 3. ZJB-u na temelju javnobilježničkog akta, na temelju kojega je u zemljišnim knjigama upisana hipoteka na određenoj nekretnini, može se neposredno tražiti ovrhu na toj nekretnini radi naplate osiguranog potraživanja, nakon njegove dospelosti, ako je dužnik na to u tom aktu izričito pristao.

22. Stoga, stav je ovog suda da sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založenog prava na nekretnini od 18. srpnja 2027., a na temelju kojeg je i određena ovrha čije je proglašenje nedopuštenom traži u ovom postupku, jest ovršna isprava u smislu odredbi iz čl. 23. t. 5., čl. 28. st. 1., čl. 29. st. 1. OZ-a i čl. 54. st. 1. i 3. ZJB-a, suprotno upiranju tužitelja.

23. U odnosu na tužbeni zahtjev radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, kao što je prethodno obrazloženo, sud je raspravljao o žalbenim navodima tužitelja:

- da tuženik nije ovlašten tražiti od tužitelja ispunjenje novčane tražbine te nema pravo pokrenuti ovršni postupak protiv tužitelja,
- da je tuženik propustio ostvariti ispunjenje tražbine u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad Finvest Corp d.d.,
- da je tražbina prestala i to jednostranom radnjom tuženika koja se sastoji u povlačenju prijave tražbine u postupku predstečajne nagodbe nad Finvest corp d.d. te odredbi Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnog nagodbi,
- da je zabranjeno pokretanje ovršnog postupka,
- da tužitelj nema položaj jamca i/ili sudužnika,
- da stranke nisu u nikakvom pravnom odnosu te
- da ne postoji obveza tužitelja prema tuženiku.

24. U odnosu na žalbeni navod da tuženik, kao ovlaštenik, nije ovlašten tražiti od tužitelja, kao ovršenika, ispunjenje novčane tražbine, valja navesti da između stranaka nisu čak ni sporne odlučne činjenice bitne za primjenu materijalnog prava, a to je da je založno pravo upisano na nekretnini koja je u vlasništvu tužitelja, kao ovršenika. Dapače, između stranaka nije čak ni sporno da je založno pravo upisano i prije postupka predstečajne nagodbe nad Finvest corp d.d. dok je u vrijeme vođenja predstečajnog postupka nekretnina već bila u vlasništvu tužitelja.

25. Prema odredbi iz čl. 83. OZ-a ako se promijeni osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik nekretnine nakon što je ovrhovoditelj na nekretnini upisom u zemljišnu knjigu stekao založno pravo ili koje drugo pravo koje ga ovlašćuje da namiri određenu tražbinu njezinom prodajom, ovrhovoditelj ima pravo, na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik nekretnine u vrijeme kad je stekao to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s prijašnjeg vlasnika na novog vlasnika, zatražiti ovrhu izravno protiv novog vlasnika radi naplate osigurane tražbine.

26. Prema odredbi iz čl. 297. st. 1. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, br. 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006 i 141/2006 – dalje u tekstu: ZV) založno pravo je ograničeno stvarno pravo na određenoj stvari (zalogu) koje ovlašćuje svog nositelja (založnoga vjerovnika) da određenu tražbinu, ne bude li mu o dospijeću ispunjena, namiri iz vrijednosti te stvari,

ma čija ona bila, a njezin svagdašnji vlasnik (založni dužnik) dužan je to trpjeti. (2) Što je određeno za založno pravo primjenjivat će se na odgovarajući način i na prijenos vlasništva radi osiguranja, kao i na svako drugo osiguravanje namirenja tražbine stvarima ili pravima dužnika ili treće osobe, ako zakonom nije što drugo određeno.

27. Prema odredbi iz čl. 300. ZV-a zalog se opterećuje založnim pravom u korist svagdašnjega vjerovnika određene tražbine čije se namirenje time osigurava.

28. Uvidom u ugovor o zajmu br. 141000507, koji je sklopljen između Croatia osiguranje d.d., kao zajmodavca, u ovom predmetu tuženika i Finvest corp d.d., kao zajmoprimca i založnog dužnika (listovi 177. – 181. spisa) vidljivo je da tuženik odobrava zajam Finvest Corp d.d. u iznosu od 12.000.000,00 kn do 20. siječnja 2008. (čl. 1. i 2. navedenog ugovora o zajmu). Između stranaka je ujedno ugovoreno da će se za osiguranje povrata zajma i plaćanja svih obveza iz tog ugovora sudskim ili javnobilježničkim aktom o osiguranju tražbine u korist tuženika zasnovati založno pravo (hipoteka) na temelju sporazuma stranaka na nekretnini zajmoprimca – založnog dužnika Finvest corp d.d. upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci, k.o. Cernik-Čavle, zk.ul.br. 1608, kč.br. 2732, u naravi skladište i skladišni prostor ukupne površine od 13.652 m² (čl. 9. st. 1. ugovora o zajmu). Dakle, stranke ugovora i to tuženik i zajmoprimac Finvest corp d.d. su ugovorile da će sklopiti sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini koja je i predmet ovrhe čije se proglašenje nedopuštenom traži u ovom postupku.

29. Stranke govora o zajmu i to tuženik, kao vjerovnik i Finvest corp d.d., kao dužnik su i 18. srpnja 2007. sklopile sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini koja je predmet ovršnog postupka (listovi 170. – 176. spisa). Ujedno su tuženik i Finvest corp d.d. suglasno utvrdili da postoji novčana tražbina tuženika prema Finvest corp d.d. na temelju ugovora o zajmu br. 141000507 od 11. srpnja 2007. u iznosu od 12.000.000,00 kn s pripadajućom kamatom po promjenjivoj kamatnoj stopi u skladu s odlukom nadležnog tijela vjerovnika, koja na dan sklapanja ugovora iznosi 6 % godišnje, s rokom dospelosti do 20. siječnja 2008. (čl. 1. st. 1. sporazuma). Ugovorne strane sporazuma su ugovorile i da se radi osiguranja novčane tražbine iz čl. 1. st. 1. sporazuma (glavnice od 12.000.000,00 kn i ugovornih kamata) te (eventualnih) zateznih kamata revalorizacije i troškova naplate zasnuje u korist tuženika založno pravo (hipoteka) na nekretnini koja jest predmet ovrhe (čl. 3. st. 1. u vezi s čl. 1. st. 1. sporazuma od 18. srpnja 2007. – listovi 170. i 171. spisa).

30. Valja navesti da između stranaka nije sporno da su tuženik i Finvest corp d.d. sklopili ugovor o zajmu od 11. srpnja 2007., kao i sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 18. srpnja 2007. Dapače, obje stranke se i pozivaju na navedene ugovore. S tim u vezi točan je navod tužitelja da on nije stranka, odnosno da nije sklopio s tuženikom ugovor o zajmu i sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini iz srpnja 2007. Međutim, navedeno nije od utjecaja na odlučno pravno pitanje ovog spora, što će biti daljnje detaljno obrazloženo. Ovo prvenstveno stoga jer između stranaka nije čak ni sporno da je založno pravo upisano na nekretnini koja je predmet ovršnog postupka te da se nekretnina nalazi u vlasništvu tužitelja. Pritom tužitelj ne osporava navode o unosu u temeljni kapital te sjecanju prava vlasništva na nekretnini.

31. Žalbeni navodi tužitelja o tome da je tražbina prestala jednostranom radnjom tuženika kojom je povukao prijavu tražbine u predstečajnom postupku koji je vođen nad trgovačkim društvom Finvest corp d.d., odnosno da je prestala na temelju odredbi Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, kao i da je tuženik propustio tražiti ispunjenje tražbine u predstečajnom postupku nad Finvest corp d.d., zbog čega nije više ovlašten tražiti ostvarenje tražbine prema tužitelju, valjalo je otkloniti, kao neosnovane. Navedeno stoga jer trgovačko društvo Finvest corp d.d. nije stranka u ovom postupku, dok je tužitelj, kao ovršenik, nesporno vlasnik nekretnine na kojoj je upisano založno pravo. Istovremeno je tuženik, kao ovrhovoditelj osoba koja je ovlaštena na temelju ovršne isprave namiriti svoju tražbinu iz zalogu, sve po odredbama iz čl. 54. st. 3. ZJB i čl. 83. OZ-a u vezi s čl. 297. st. 1. i 3. te 300. ZV-a. Vođenje predstečajnog postupka, prijava (druge) tražbine u predstečajnom postupku Finvest corp d.d. i povlačenje navedene prijave na nikoji način nisu od utjecaja na pravni položaj tuženika, kao založnog vjerovnika i pravni položaj tužitelja, kao svagdašnjeg vlasnika nekretnine, odnosno na mogućnost i pravo na namirenje tražbine njezinom prodajom na samom predmetu zalogu, suprotno svim upiranjima tužitelja. Naime, založno pravo upisano je 19. srpnja 2007. dok je tužitelj vlasništvo nekretnine sa već upisanim zalogom stekao 18. kolovoza 2014. Takav stav zauzet je i u presudi Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-3921/2018-8 od 13. studenoga 2020.

32. Iz izvotka iz zemljišne knjige za nekretninu koja je predmet ovršnog postupka (listovi 184. i 185. spisa), kao i povijesnog izvotka iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu (listovi 186. – 190. spisa) proizlazi da je nekretnina u vlasništvu tužitelja, odnosno ovršenika, kao i da je sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 18. srpnja 2007. uknjižen kao pravo zalogu u iznos od 12.000.000,00 kn s ugovornim naknadama i troškovima i kamatom u visini od 6 % (& - stav je suda da se radi o omašci u pisanju, a posebice stoga što iz ugovora o zajmu i sporazuma iz srpnja 2007. proizlazi da je ugovorna kamata na dan sklapanja ugovora o zajmu iznosila upravo 6 %.

33. Točno je da je založno pravo upisano na iznos glavnice od 12.000.000,00 kn s ugovornim naknadama i troškovima i kamatom, no ocjenom izvotka iz zemljišne knjige, povijesnog izvotka iz zemljišne knjige, kao pojedinih dokaza te zajedno s preostalim dokazima, posebice ugovorom o zajmu i sporazumom radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 18. srpnja 2007. proizlazi da je između stranaka sporazuma ugovoren upis založnog prava radi osiguranja novčane tražbine na ime glavnice iznosa od 12.000.000,00 kn, ugovornih kamata, zateznih kamata, revalorizacije i troškova naplate tražbine, čime sud zaključuje da je tuženik, kao ovrhovoditelj, ovlašten u ovršnom postupku naplatiti i zatezne kamate. Ovo stoga jer upis u zemljišnoj knjizi nije razložio posebno ugovorne i zatezne kamate već je koristio općenito samo riječ kamate. Međutim, navedeno nije bio žalbeni razlog na koji je tužitelj upućivao u žalbi nakon proteka roka, pa je ovaj stav suda neobvezujući.

34. Iz nalaza i mišljenja od 27. ožujka 2026. (listovi 280. – 290. spisa) proizlazi da je visina duga po ugovoru, anksima i sporazumu ukupno 1.169.526,26 EUR i to na ime revalorizirane glavnice iznos od 1.031.452,00 EUR, ugovornih redovnih kamata 80.674,45 EUR i obračunatih zateznih kamata 57.399,81 EUR.

35. Na nalaz i mišljenje prigovore je istakao tužitelj koji je nakon pisanog očitovanja vještakinje povukao zbog čega, a kako je sud smatrao da nema potrebe, nije poziva stalnu sudsku vještakinju na glavnu raspravi radi usmenog iznošenja nalaza i mišljenja (čl. 492.c st. 3. ZPP-a).

36. Vještakinja se pisano očitovala u podnesku od 8. lipnja 2026. ističući da je za vrijeme anuitetske otplate nepodmirena glavnica bila 468.066,70 EUR, nepodmirena revalorizacija glavnice 18.898,56 EUR, nepodmirene redovne kamate po kamatnoj stopi 7,50 % 77.652,48 EUR i nepodmirene zatezne kamate 40.815,65 EUR. Otkazom ugovora i dospijećem zajma dospjela je nepodmirena glavnica 520.364,83 EUR, nepodmirena revalorizacija glavnice 24.121,91 EUR, redovne kamate po 7,50 % 3.021,97 EUR i zatezne kamate 16.584,16 EUR (listovi 489. i 490. spisa). S obzirom da visinu, odnosno žalbeni navodi oko visine nisu isticani u žalbi nakon proteka roka, sud o njima dalje raspravljao.

37. Tijekom postupka tužitelj iznosi i nove žalbene navode te sadržajno upućuje na neosnovanost potvrde ovršnosti ovršene isprave – sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 18. srpnja 2007. Međutim, o navedenom je, također, već odlučivano prilikom donošenja rješenja o ovrsi, odnosno moglo se odlučivati i jest odlučivano u žalbenom postupku ovršnog postupka. Valja navesti da potvrda ovršnosti i dalje egzistira te proizvodi svoje pravne učinke, suprotno upiranju tužitelja.

38. Stoga je valjalo odlučiti kao u t. I. izreke.

39. Drugi postavljeni tužbeni zahtjev glasi na djelomičnu ništetnost odredbi ugovora o zajmu od 11. srpnja 2007. i istih takvih odredbi sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 18. srpnja 2007., a odnosi se na odredbe o promjenjivoj ugovornoj kamati na temelju odluka jednostrano donesenih o tuženiku.

40. Prema odredbi iz čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022. i 156/2022. – dalje u tekstu: ZOO) ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

41. Prema odredbi iz čl. 324. st. 1. ZOO-a ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen.

42. Prema odredbi iz čl. 269. st. 1. ZOO-a objekt ugovorne obveze je činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju. Činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva (st. 2.).

43. Prema odredbi iz čl. 270. st. 1. ZOO-a kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodređiva, ugovor je ništetan.

44. Prema odredbi iz čl. 272. st. 1. ZOO-a činidba je odrediva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi.

45. Kao što je već obrazloženo, tuženik, kao zajmodavac i Finvest corp d.d. sklopili s 11. srpnja 2007. ugovor o zajmu. Tada su dogovorili plaćanje kamate po promjenjivoj kamatnoj stopi u skladu s odlukom nadležnog tijela tuženika, koja iznosi 6 % godišnje, na dan sklapanja ugovora (čl. 1. st. 1. ugovora o zajmu od 11. srpnja 2007.).

46. Ujedno su tužitelji i Finvest corp d.d. sklopile sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 18. srpnja 2007. kojim su utvrdili postojanje novčane tražbine u iznos od 12.000.000,00 kn s pripadajućom kamatom po promjenjivoj stopi u sklad s odlukom nadležnog tijela vjerovnika koja na dan sklapanja ugovora iznosi 6 % godišnje.

47. Time je između tuženika i Finvest corp d.d. ugovora ugovorna kamata koja je određena na dan sklapanja ugovora o zajmu (11. srpnja 2007.) dok nije određena, niti je odrediva, a sve sukladno volji stranaka ugovora o zajmu i sporazuma radi osiguranja iz srpnja 2007., već je prepušteno jednoj stranci da bez suglasnosti druge stranke sama, odnosno jednostrano mijenja ugovorne kamate.

48. Stoga valja zaključiti da je tužbeni zahtjev postavljen na djelomičnu ništetnost odredbi ugovora o zajmu i sporazuma radi osiguranju koje se odnose na jednostranu promjenjivu stopu ugovorne kamate, sve suprotno čl. 2. i čl. 247. ZOO-a, osnovan po odredbi iz čl. 322. st. 1. ZOO-a.

49. Stoga je valjalo odlučiti kao u t. II. izreke.

50. O troškovima parničnog postupka sud je odlučivao na temelju odredbi iz čl. 151. st. 1., čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 138/2023. i 107/2025. - dalje u tekstu: Tarife).

51. Tužitelj je u tužbi naveo vrijednost predmeta spora 10.000,00 EUR. Tuženik je u odgovoru na tužbi prigovarao prenisko naznačenoj vrijednosti predmeta spora. Stoga je sud raspravnim rješenjem od 8. listopada 2025. (listovi 226. i 227. spisa) na temelju čl. 40. st. 3. ZPP-a odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.031.452,01 EUR. Sud je kao vrijednost predmeta spora uzeo vrijednost glavne tražbine kako ju tuženik, kao ovrhovoditelj potražuje, u ovršnom postupku čije proglašenje nedopuštenim tužitelj traži (1.031.452,01 EUR / 7.771.475,15 kn – list 64. spisa). Valja navesti da je tužitelj u odnosu na taj vpr i spor radi proglašenja nedopuštenom ovrhe izgubio spor (čl. 154. st. 1. ZPP-a). Tužitelj je postavio i drugi tužbeni zahtjev na djelomičnu ništetnost dva ugovora. Tu je sud odmjerio vps po čl. 40. st. 5. ZPP-a. Stoga je valjalo vps od 1.031.452,01 EUR nakon spajanja predmeta pribrojiti vps-u od 50.000,00 EUR čime se dolazi do vps-a od 1.081.452,01 EUR. Tužitelj nije uspio sa prvim postavljenim zahtjevom, ni po osnovi, ni visini, dok je u cijelosti uspio sa drugim, manjim zahtjevom. Iz navedenog sud zaključuje da je po osnovi i visini drugog tužbenog zahtjeva tužitelj uspio samo sa 4,85 %, odnosno u razmjerno neznatnom dijelu čime valja troškove suditi po čl. 154. st. 5. ZPP-a i dosuditi ih u cijelosti tužitelju.

52. Stoga je, kao potrebne za vođenje parnice, u smislu odredbe iz čl. 155. st. 1. ZPP-a, tuženiku valjalo priznati trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 12.758,14 EUR na temelju Tbr. 8.1. Tarife, trošak sastava podnesaka od 22. rujna 2025. i 20. listopada 2025., svaki u iznosu od 12.758,14 EUR na temelju Tbr. 8.1. Tarife, kao i troškove zastupanja, po punomoćniku, na ročištima 8. listopada 2025., 5. studenog 2025., 9. srpnja 2026. i 17. rujna 2026., za svako iznos od 12.758,14 EUR, na temelju Tbr. 9.1. Tarife, kao i troškove na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR na temelju Tbr. 9.3. Tarife, sve uvećano za PDV(25 %). Stoga je tuženiku valjalo dosuditi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 111.757,83 EUR sa zateznim kamatama počev od presuđenja do isplate po odredbi iz čl. 151. st. 3. ZPP-a, po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a po kamatnoj stopi koja se primjenjuje u ostalim odnosima, zbog čega je odlučeno kao u t. III. izreke.

53. Preostali troškovi tuženika nisu bili potrebni za vođenje parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a (podnesci od 15. lipnja 2026. i 20. srpnja 2026.) dok obveze plaćanja traženih sudskih pristojbi u konkretnom sporu ne padaju na teret tuženika (t. IV. izreke).

U Zagrebu 2. listopada 2026.

Sutkinja:
Dina Jellin

Dokument je elektronički potpisan:
DINA JELLIN

Vrijeme potpisivanja:
02-10-2026
11:54:31

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=JELLIN
G=DINA
CN=DINA JELLIN

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpavka presude odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. tužitelju, po pun., uz nalog za sudsku pristojbu na presudu 1.500,00 EUR
2. tuženiku, po pun.
3. kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-3088e-0ddc5**

Kontrolni broj: **033b8-e2b3b-ab083**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DINA JELLIN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.